DODATEK DO № 9.

Dnia 25 marca 1840.

NOWE PISMA :

— Komissja korrespondencyjna Emigracji polskiéj zjednoczonéj do Towarzystwa Demokratycznogo polskiego (z pism Kom. kor. XXI) in-8 str. 16.

— Emigrant nad Wienną (improwizacja) in-32 str. 8. Poitiers 1840.

— Sprawozdanie cwierćroczne Kommissji fund. Emigr. pol. od 1 Pazdziernika 1839 r., do 1 Stycznia 1840 r., in-4. Podług niego :

Przychod w r. 1839 składał się :

Z podatku braterskiego i ofiar dobrowolnych, ze spadków po zmarłych.		fr.	6,521 67
Ze sprzedaży Polski Mal. i innych dzieł.			324 90
			6,936 57

Rozchód :

Na wsparcie braci.	fr.	5,794 25	
Rachunki Pol. Mal. i inne wydatki.		872 19	6,621 44
Pozostałość			315 13

Po zaszłéj śmierci posła Szanieckiego komissja wybrała z grona swojego : na *dyrektora Pol. Mal.* Krystjana Ostrowskiego, na *podskarbiego* Napoleona Ordę. *Kassa* Kom. fund. Emig. polsk. zostaje przy Konstantym Parczewskim ; *rozdział wsparcia* należy do Romualda Giedroycia ; *sekretarzem* Wiktor Szokalski. Przewodniczy naradom komissji, Jenerał Gawroński.

Adres do komissji : *à M. Const. Parczewski, rue de la Chaus-*

sée d'Antin 5, *à Paris*. Do *Pol. Mal.*: *M. Chr. Ostrowski*, *St. André des Arts* 54. Adres : *M. Romuald Gedroić*, *rue Fleurus* 12.

— Wyszła w Poitiers broszura Walentego Zwierkowskiego zawierająca artykuł : *o Sejmie w Emigracji i Dziennik W. Zwierkowskiego* obejmujący rys czynności członków sejmu rewolucyjnego w czasie swego tułactwa od 1831 do końca 1836 roku, str. 68 w 8ce, sprzedaje się po fr. 1 cent. 50.

— Przypomną sobie zapewne czytelnicy nasi żeśmy w roku 1838 (*Młod. Pol.* str. 236) donieśli byli o otworzonym konkursie przez Ed. Raczyńskiego do napisania rozprawy mającéj na celu rozwiązanie zagadnienia : jak z kapitałem 1,000 tal. wynoszącym założyć fabrykę cukru z buraków w taki sposób aby po latach czterech mogła dziennie wyrabiać 100 centnarów i t. d. Dziś z przyjemnością pospieszamy donieść, że jeden z naszych spół-tułaczy Podolski Antoni przesłał był swoją rozprawę, która gdy za najlepszą została uznana i jemu medal złoty wartości 100 czerw. zł. przysądzono.

Kurs sztuki wojennéj z powodu słabości Ludwika Mierosławskiego został przerwany i dla tego w dzisiejszym numerze nie dajemy czytelnikom naszym dalszego ciągu treściwego wykładu jego wtorkowych prelekcji.

— Donieśliśmy w numerze poprzedzającym, że P. Ellis miał uczynić d. 17 b. m. w Izbie niższéj angielskiéj wniosek w przedmiocie interessów Rzeczypospolitéj krakowskiéj. Wniesienie to odłożone przezeń zostało do d. 27 b. m.

— Tygodnik Petersburgski donosi iż jenerał gubernator wileński Xże Dołhorukow został odwołany a na jego miejsce mianowany jenerał Mirkowicz. Odwołanie X. Dołhorukiego przypisują jego ożenieniu się z Polką.

OZNAJMIENIA PŁATNE.

Orléans, 6 marca 1840

— Zdaniem mojém i bez wątpienia zdaniem każdego prawego a rozsądnego człowieka : pisanie takie w którém *jest brak pojmowania lub zła wiara* nie zasługuje na odpowiedź, i tém bardziéy na rozwlekły rozbiór i komentacją. — Lecz gdy *Orzeł-Biały*, który mi jedno lub drugie jako autorowi artykułu w dodatku do n. 5. *Młodéj-Polski* (*) umieszczonego zarzuca, niemal połowę swojego ostatniego półarkusza poświęcił na to, ażeby zwykłym sobie sposobem artykuł ten rozbierając, zmniejszył przynajmniéj to wrażenie, jakie szczero-polska dusza tego, nawet na współwyznawcach tamtego zrobić musiała; i z przystałą sobie dowcipującą trafnością, poczynione mu zarzuty lubo nierównie liczniejsze, do siedmiu grzechów głównych redukując, nie wiem na korzyść czy *niekorzyść* swoją przerobił pomysł mój na dziwoląga o którym mi się nawet nie śniło : zmuszony jestem acz w krótkich odpisać wyrazach : że w zaparciu się *Orła-Białego*, nawet co do upatrzonych przez siebie siedmiu grzechów jest :

Co do pierwszego, zła wiara — *co do drugiego*, zła wiara — *co do trzeciego*, zła wiara — *co do czwartego*, zła wiara — *co do piątego*, zła wiara — *co do szóstego*, zła wiara — *co do siódmego*, zła wiara.

Jeżeli zaś *Orzeł-Biały* przynajmniéj przed swych *prawdziwie narodową większością* (2,200 czyli podług kalend. emigr. na r. b. 2,148 bo wreszcie podobno samo *Zjednoczenie* dokładnie się policzyć nie umie ; na 20,000,000) chce dać dowód zapowiedzianéj na wstępie

(*) W oddziale oznajmień płatnych, (Przyp. Redakcji).

swojego artykułu *bezstronności*, niech raczy publicznie oświadczyć, że moją replikę przyjmie do wielce uczonych kolumn swoich, a ja mu z wiarą prawego syna ojczyzny, Polaka jednėm słowem, brzydzącego się wszelkiemi wybiegami i matactwy, równie jak literami moskiewskiemi na skrzydłach *Orła-Białego* wykażę, że owe siedm odpowiedzi, na siedm przekręconych grzechów głównych są matematycznym pewnikiem. — Tak bowiem *Orzeł-Biały* jak owa jego *bruxelska* (czemu nie polska w Bruxelli) *emigracja*; muszą wiedzieć że pismo to, artykuły moje *przytuła pomiedzy oznajmienia mi płatnemi* i pomimo to jeszcze gniewy i dąsy przeciwko sobie wywołuje. — *O tempora*! *o mores*!

S. S.

18 Marca.

— W chwili kiedy odbieram wiadomość że biega w Paryżu pogłoska jakoby *rząd rossyjski żądał extradycji mojéj*, dochodzi mię pismo *Demokrata Polski*, który wyśledziwszy przez swoją zapewne tajną policję, że jestem autorem zapytania uczynionego Tow. Dem. polsk. i tak zwanemu Zjednoczeniu emigracji, właściwym sobie sposobem na nie odpowiada. Nie dziwi mię bynajmniéj ani bezczelność téj odpowiedzi ani ten zbieg działania Tow. Dem. z pogłoskami puszczonemi bez wątpienia w kurs przez ajentów moskiewskich, zapewne dla zaintymidowania mnie. Jest to jeden z dziesięcio-tysięcznych dowodów jak się *Towarzystwo Demokratyczne dobrze zasługuje Ojczyźnie*.

STANISŁAW SŁUŻEWSKI.

Londyn, 9 marca 1840.

Do Centralizacji polskiéj w Poitiers.

Niechcąc należeć do żadnéj korporacji w któréj znajduje się J. B. Ostrowski, upraszam o wykreślenie mnie z listy Centralizacji.

Jan Nepomucen Ostrowski.

W DRUKARNI BOURGOGNE ET MARTINET, RUE JACOB, 30.